

זרע נשמשוד

נא דשמיא

פֶּרֶשֶׁת פִּנְחָס תִּשְׁפָּה • גִּלְיוֹן 353

תּוֹרַת שְׂמֵשׁוֹךְ



**פִּנְחָס זָכָה לְהִגִּיעַ לְמַדְרָגָה שְׁלִשְׁטֵן
לֹא הָיָה שְׁלִיטָה בּוֹ**

לָכֵן יֹאמַר הַנְּבִי נָתַן לֹא אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם (כּה, יב)
מָה ה'שְׁלוֹם' שֶׁזָּכַר זֶה פִּנְחָס? וּמָה הוּא שׁוֹנֶה מִ'שְׁלוֹם' רַגְלִיל? וּמָה
הַכּוֹנֵה בְּדִין שִׁטְל שְׂכָרוֹ?

בַּמִּדְרָשׁ (במד"ר כא א): 'גִּדּוֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁנֶּתַן לַפְּנִיחַ שְׁאִין הָעוֹלָם מִתְנַהֵּג אֵלָּא בְּשָׁלוֹם, וְהַתּוֹרָה כְּלָה שְׁלוֹם, וְאִם בָּא מִן הַדֶּרֶךְ מִקְבָּלִים אוֹתוֹ בְּבִרְכַּת שְׁלוֹם וכו', וּמִקֶּשֶׁה רַבְנֵי ה'רָע שֶׁמִּשְׁמוֹן' זל"ה, אִם כֵּן הוּא דִּרְכוֹ שֶׁל עוֹלָם שֶׁמִּבְרָכִים בְּשָׁלוֹם אִישׁ לְרֵעֵהוּ, מִה שׁוֹנֶה בְּרִכַּת הַשְּׁלוֹם שֶׁנֶּתַּנָּה לַפְּנִיחַ.

וּמִתְרַצ רַבֵּנוּ הַיָּרֵעַ שְׁמִשּׁוֹן, זֶלֶה"ה: עַל פִּי הַמְדָּרֶשׁ (שם יא, טז) עַל פֶּסוּקוֹ וַיֵּשֶׁב לִף שְׁלוֹם, רַבִּי אֱלֵעָזָר בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלֵעָזָר הַקָּפֶר אוֹמֵר, גְּדוֹל הַשְּׁלוֹם שֶׁאִפְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדִים עִבּוּדָה זָרָה וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, אֵין לִשְׁטֹן רְשׁוֹת לָגַעַת בָּהֶם. וְלִמְדֵנוּ מִזֶּה גְּדֹל עֲצָם גְּדֹלַת הַשְּׁלוֹם, כִּי בְּמָקוֹם שֵׁשׁ שְׁלוֹם אֵין כָּל מִזְיָק יָכוֹל לְהַכְנִס, אֲךָ עַד שִׁיְהִיָּה וְיִבְלַע הַמּוֹת לִנְצַח' אֵין בְּעוֹלָם בְּחִינַת שְׁלוֹם אֲמָתִי. אֲבָל פָּנַח־סָכָה לְבַחֲינַת הַשְּׁלוֹם שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד, וְלָכֵן לֹא הִצְלִיחַ מִלֵּאךְ הַמּוֹת לָגַעַת בּוֹ, וְזֶה הַפְּרוֹשׁ שֶׁזָּכָר בְּשְׁלוֹם, הֵינּוּ הַשְּׁלוֹם הָאֲמָתִי שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד לְבֹא. אֲבָל כָּל שְׂאֵר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צָרִיכִים כָּל הָעֵת לְהִתְפַּלֵּל עַל הַשְּׁלוֹם הָאֲמָתִי הַזֶּה שִׁיבֹא בְּמַהֲרָה.

יבִּזָּה יוֹבֵן גַּם מֵה שְׁאֲמָרוּ בַּמִּדְרָשׁ (בַּמִּדְבֿ" כֹּא, א) כִּי הַקֹּדֶשׁ בְּיוֹדֵךְ הוּא אֲמַר עַל פִּנְחָס "בְּדִין הוּא שִׁשְׁלִשְׁכֶרֶךְ", זֶה הַפְּנִיָּה 'לְכֹן אֲמַר הִנֵּנִי נָתַן לֹו אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם'. כִּי צַדִּיקִים אַחֲרֵים שֶׁמִּבְקָשִׁים לִישֵׁב בְּשִׁלּוּה מִקְטֶרֶגַת עֲלֵיהֶם מִדַּת הַדִּין, כִּי

הקב"ה מדקדק עמיהם בחיט השערה. אבל פנהס שזכה לבחינת השלום שיהיה לעתיד לבוא. אין אצלו קטרוגים כלל, כי אין לשטן שליטה בו. ולכן 'בדין הוא שיטל שכרו', היינו שאפלו מדת הדין לא תקטרג עליו. (זרע שמשון פרשתינו אות א')

**פְּנַחַס יִסִּיעַ לְיִשְׂרָאֵל בִּיחוּסוֹ
פֶּשֶׁם שֶׁהַתּוֹרָה פִּרְסָמָה יחוּסוֹ**

**פִּינָחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, הָשִׁיב אֶת חַמְתִּי מֵעַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: (במדבר כה, יא)**

לְמִי מִתֵּר לְדוֹן דִּינִי נִפְשׁוֹת? מַדּוּעַ טַעֲנוּ הַשְּׁבָטִים שְׂאִינוּ רִשְׁאִי לַהֲרֹג נָשִׁיא שֶׁבֶט? וּמָה הִיטָה טַעֲוֹתָם?

מוֹבָא בְּגִמְרָא (סנהדרין פב, ב) שֶׁהָיוּ הַשְּׁבֻטִים מְבִיִּים אוֹתוֹ: 'בֶּן פּוֹטִי זֶה שִׁפְטָם אֲבִי אֲמוּ עֲגָלִים לַעֲבוּדָה זָרָה, יִהְיֶה נָשִׂיא שֶׁכֵּט מִיִּשְׂרָאֵל. לְפִיכָּךְ בָּא הַפְּתוּב וַיִּחַסּוּ בְּכַתְּבוֹ 'פְּנֻחַס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן'. וַיֵּשׁ לְחֵבִין מִדּוֹעַ בְּגִלָּל זֶה שֶׁהוּא נָכֹד שֶׁל יִתְרוֹ, אֵינוּ יָכוֹל לַהֲרֹג נָשִׂיא, וְכִי מֵהַ קֶשֶׁר.

ומתירץ רבנו ה'זרע שמשון' זלה"ה:

שֶׁהָיָה בְּאוֹתוֹ זְמַן הָעֶמֶד מֹשֶׁה רִבְּנוּ הִרְבֵּה דִּבְרִים, כְּדִי לָדוֹן
 אֶת אֱלֹו שְׁעָבָדוֹ לְבַעַל פְּעוֹר, כְּפִי שְׁמוּבָא בְּמִדְרָשׁ (במדב"ר
 כ. כג) עַל הַפְּסוּק 'קַח אֶת כָּל רֹאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם נֶגֶד
 הַשָּׁמֶשׁ'. וְשָׂאוּ הַשְּׁבִטִים שְׁפָנְחָס הָרֹג אֶת זְמִיר, הָיוּ סְבוּרִים
 שֶׁגַּם הוּא נִתְּמָנָה לָדוֹן דִּינֵי נַפְשוֹת, וְלָכֵן הִתְרַעְמוּ עַל כֶּה, כִּי
 הָרִי מוּבָא בְּגִמְרָא (סנהדרין לו. ב) אִין הַכֹּל כְּשֶׁרִין לָדוֹן דִּינֵי
 נַפְשוֹת, כִּי כָּשֵׁם שֶׁהַבִּית דִּין מְנַקִּים בְּצִדְקָה, כֵּן צְרִיכִים לְהִיּוֹת
 מְנַקִּים מִכָּל מוּם, וַיִּרְשׁ רִשְׁי' ש' מוּם' הֵינִי פָּגַם מִשְׁפָּחָה. וְלָכֵן
 אֲמָרוּ הַשְּׁבִטִים כִּי אִם פָּנְחָס אֵינּוּ מִיָּחָס, לֹא הָיָה לוֹ לָדוֹן דִּינֵי
 נַפְשוֹת, אִךְ אִם הָאֵמֶת שְׁזִמְרִי חַיִּב מִיתָה.

אָבֿל הָאָמֶת הִיא שֶׁהֶם טָעוּ, כִּי מִה שֶׁטָּעָה פָּנָחֵס אֵינוֹ תִּלְוִי בְּדִינִים, כִּי מוֹבָא בְּגִמְרָא (סנהדרין פב, א), כִּי בִכְזָה מִקְרָה 'קִנְאִין פּוֹעָגִים בּו' בְּעֶצְמָם, וְאִם בָּאִים לְהַמְלִיךְ אֵין מוֹרִין לָהֶם לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְלָכֵן פָּנָחֵס עָשָׂה זֹאת מִדַּעַתּוֹ, לִלְאֵא דִין כֻּלָּל. (זרע שמשון' פרשתינו אות א')

**זרע שמשון
המבואר**
חזקוני בן דביר



**תורמים לזרע
שמשון ורואים
ישועות
אל תחמיצו!**
02-80-80-500
347-496-5657

הספר שמחולל פלאות.
אלפים נושעו בהבטחתו.

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

ברכה מרים בת חולדה לציווג הבנוי בקרוב ממש מתוך אושר ושמחה ובניקול

חיים דוד בן עמיא וזוגתו צביה רחל בת רבקה

שינוי לשטח הרבה והוצאה גדולה פורסה בשפע מתוך ההחלטה הדעת ומלא ח' ב' משאפות לבב שטובה

בה להצלחת השותפים התורמים ומשפחותיהם הי"ו החפצים בעילום שמם

שייכו לשפע ברבם והצלחה בני ברימי חיי ארזים ומזוני דודיו בנת מכל יוצ"ח זכות המחבר יגן בעדם אכ"ר

הת • רפאל בן לינדה • סליה בת אסתר • לאה בת שרה בילא

שישלה ח' פרס דפואה שלימה ותחלמה מהירה

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

עניינים תרע"ה ציט
גי ציט כשתילי זיתים
ציט לשלחנכם, חכמים
נצונים, וצמים מלאים
כל טוב, גם עושר
גם כבוד לא יסופו
מזרעכם

**ברכת המחבר
מתוך הקדמת הספר**

הוצאת הגליץ והפצתו לזכות

מגזר פרילנס פאשעמס ע"פ

בת הרה"ח רבי אשר עניזל גאלדשטיין ז"ל נפ' כ"ט תמוז תשנ"ו ל"ט פ"ק ת.נ.מ.ב.ת.

מנ"ר וינמ"ר מזמזם הרבנים הרב רבי מיכאל חיים בל'פה בן רחל חלו וינמ"ר

נלכ"ע ליל ש"ק כ"א תמוז תשע"ז תגובה חוקש ע"י בנו משה יעני צהנצלה בבל

מרדכי מרקו בן אסתר ז"ל נפ' כ"ב תמוז תשמ"ח ת.נ.צ.ב.ה.

הוקדש על ידי בנו ידידינו משה בן חנה אגית להנצחתו בבל

התורה והנבואה

.....

אורות שמשון



פנינים ורעיונות נפלאים לפי ענינים

עניני שבת 18

בכח מצות השבת נצולים משעבוד מלכיות

מדוע אחר חטא העגל נצטוו על השבת

פסוק (שמות לה, א) וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְגו' שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לְכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתּוֹן לַה'. וַיִּקְהַל מֹשֶׁה, פֶּרֶשׁ"י, לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּשִׁירָד מִן הָהָר. הַקְשׁוּ הַמִּפְרָשִׁים לָמָּה הִזְהִיר כְּהִיּוֹם עַל שְׁמִירַת שַׁבַּת, וְכִי לֹא הָיָה לוֹ מִצְוָה אַחֶרֶת לְהִזְהִיר עָלֶיהָ. וַיֵּשׁ לְתַרְצַ שְׁהֵנָה אִמְרוּ ז' בְּמַסַּכְת שַׁבַּת (ק"ה, ב) שִׁישְׁרָאֵל לֹא שָׁמְרוּ אֶפְלוֹ שַׁבַּת הָרִאשׁוֹנָה, וְזֶה גֵרַם שֶׁשָּׁלְטָה בָּהֶם אִמָּה וּלְשׁוֹן. וְעוֹד אִמְרוּ שֶׁם (שם) כָּל הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוֹחֲלִין לוֹ. וְעוֹד אִמְרוּ בְּמַסַּכְת עֲבוּדָה זָרָה (ה, א) שֶׁאֵלְמָלָא לֹא חָטְאוּ בַּעֲגָל לֹא שָׁלְטָה בָּהֶם אִמָּה וּלְשׁוֹן, דְּכַתִּיב (שמות לב, ז) 'חֲרוֹת עַל הַלָּחֹת' חֲרוֹת מִשְׁעָבוֹד מַלְכִּיּוֹת, וְכִשְׁחָטְאוּ אֲבָדוּ זֶה הַחֲרוֹת.

אם היו שומרים את השבת לא היה צריך משה להתפלל ולטרוח כל כך עבור מחילתם

וְנוֹדַע כְּמָה טָרַח מֹשֶׁה לְהַתְּפִלֵּל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁימְחַל לְיִשְׂרָאֵל עַל מַעֲשֵׂה הָעֵגֶל וְלֹא נִתְרַצָּה לָהֶם עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְלָכֵן לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּשִׁירָד מִן הָהָר רָצָה לְהוֹדִיעַ לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל הַטָּרַח שֶׁסָּבַל בְּשִׁבְלֵם וְהִצָּרָה שֶׁהִצָּרָה לְיוֹם הַכַּפּוּרִים שִׁיכַפֵּר הָיָה בְּשִׁבְלֵם שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת, שָׂאֵם הָיוּ שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ כְּהִלְכָתוֹ לֹא הָיָה צָרָה לָשׁוּם תְּפִלָּה, שֶׁאֵף עַל פִּי שֶׁעָשׂוּ הָעֵגֶל הָיָה הָעוֹן מִתְּכַפֵּר מֵאֲלִיו בְּזָכוֹת הַשַּׁבָּת.

משה הודיע שכל ידי שמירת שבת ינצלו מחרבן בית המקדש ומשעבוד מלכיות

וְעִכְשׁוֹ שֶׁנִּתְכַּפֵּר הָעוֹן מֵעַתָּה אֲבָל עֲדוֹן הֵם מוֹכִינִים לְשַׁעְבֹּד מַלְכִּיּוֹת לְפִי שֶׁאֲבָדוּ הַחֲרוֹת שֶׁהָיָה לָהֶם מִתְּחִלָּה, אִין לָהֶם תִּקְנָה אַחֶרֶת אֲלֵא שִׁישְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת כְּהִלְכָתוֹ, שָׂאֵם יִשְׁמְרוּ שְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת מִיָּד נִגְאָלִים כְּדֹאֲמַרֵּינוּ הֵתָם (שבת שם), וְכָל זֶה רָצָה לְהוֹדִיעַ לָהֶם קֹדֶם מַעֲשֵׂה הַמִּשְׁכָּן, שֶׁהַמִּשְׁכָּן נִקְרָא מִשְׁכָּן לְפִי שֶׁתִּיֵּד לְהַתְּמַשְׁכֵּן בַּעֲוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל (עיין שמו"ר נא ג), לְפִיכָךְ קֹדֶם צִוִּי הַמִּשְׁכָּן נָתַן לָהֶם תִּקְוָה שֶׁלֹּא יִתְמַשְׁכֵּן. (זרע שמשון' פרשת ויקהל אות א)

תורת חיים



פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש - הרה"ק רבי חיים בן עטר
נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

דתן ואבירם היו האשמים העקריים במחלוקת קרח ובכל מה שארע מחמת זו המחלוקת

ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה
אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח, בהצתם על ה':
(במדבר כו, ט)

מקשה רבנו האור החיים זלה"ה: מה בא מאמר 'הוא דתן ואבירם' זה ללמדנו, ואם נאמר שבא להודיענו שהם אלו דתן ואבירם שהיו בעדת קרח, הלא דבר פשוט הוא, שהרי אין לטעות ולחשוב שהיו עוד שנים שנקראו דתן ואבירם והם היו בני אליאב, ופשוט הוא שמדבר באותם שנים. עוד מקשה רבנו האור החיים' מדוע בכלל הזכירים ומנאם, הרי הם בלא היו, וכמו שאר המשפחות שנספחו בעדת קרח ולא נמנו עתה כלל, ומדוע אותם מנה כאן שוב. וכן יש לדקדק מדוע האריך וכלל לומר 'אשר הצו' והוסיף עוד ואמר 'בהצתם', שנגרף ככפל לשון. ומפרש רבנו האור החיים' זלה"ה: שהפסוק בא כאן לומר שדתן ואבירם היו הסבה העקריית לכל מעשה קרח, והפך הקב"ה לפרסם את הרשעים הללו שידעו כלם שהם היו הסבה לכל מה שהתחולל במחלוקת קרח, ולכן כתב הפסוק: 'הוא דתן ואבירם וכו' אשר הצו', פרוש שהם השיאו את האחרים לצאת נגד ה' ונגד משה עבדו.

ומוסיף האור החיים' ומפרש: שיתכן שהם גם החטיאו את קרח עצמו, והגם שאמר הפסוק וַיִּקַּח קֹרַח שְׁנֵרָאָה שִׁמְעָצְמוֹ עֲשֵׂה כָל זֹאת, אֲפֹשֶׁר שֶׁהָיָה זֶה לְאַחַר שֶׁהֵם הִשְׁפִּיעוּ עָלָיו לָרֶעָה, וְאֵז רָצָה וּלְקַח עִמּוֹ קֹהֶל לְצֵאת נֶגֶד ה' וְנֶגֶד מֹשִׁיחוֹ, וְהָאֵמֶת הִיא שֶׁהֵם הָיוּ הָרִאשׁוֹנִים שֶׁהִשְׁפִּיעוּ עָלָיו וְגִרְמוּ לוֹ זֹאת.

ולפי זה מובן מדוע כתב כאן שוב את ספור בליעתם, יחד עם עדת קרח ככתוב: "ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס" (שם כו, י). למרות שהדברים כבר היו כתובים בפרשת קרח. כי כונת הפסוק לומר, שגם בבליעת קרח ואכילת האש את מאתים וחמשים איש מקריבי המחטות, גם בזה דתן ואבירם היו הגורם והסבה, כי הגם שנקלחו הללו על משה ואהרן, בכל זאת היו חוזרים בהם אם לא השפעתם הרעה של דתן ואבירם.

ומביא האור החיים' ראיה שהם היו העקר, שהרי משה לא השתדל לרצות אלא אותם, וכפי שאנו רואים בפסוק (טז, יב) 'וישלח משה לקרא לדתן ואבירם', וכן (פסוק טז) 'וילך משה אל דתן ואבירם', כי הרגיש שבהם הכל תלוי, ואם ירצה אותם תשקט אש המחלוקת, כי הם לבו אותה כל העת. ומכל זה נלמד שאכן הם אשמים בכל אלו שמות בעקבות המחלוקת, ויש בזה קצת למוד זכות על קרח ועל חמשים ומאתים מקריבי הקטרת.

לחפזת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידכונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-66450
יול"ע ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3
זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.



זרע שמשון ע"ר 580624120